

Tað lætti at stinga varafútan

42 ára gamli maðurin, sum 4. mai í fjør stakk varafútan í lærið, angraði í rættinum týsdagin einki. Hann var noyddur at gera tað, segði hann

Randi Jacobsen

Føroya rættur brúkti allan týsdagin til at viðgera nøkur mál móti einum 42 ára gomlum manni.

Tað størsta málið var um, tá ið hann í fjør elti og síðan ein dag stakk varafútan í lærið. Hetta hendi beintuttan fyri Dómhúsið í Havn.

Hann hevur sitið

Varðhaldsfongslaður í 500 dagar, eftir at hann varð varðhaldsfongslaður 5. mai í fjør. Tað mesta av tíðini hevur hann sitið í Danmark.

Beint yri ólavsøku varð hann latin leysur, og týsmorgunin kundi hann tí sum ein fríur maður spáka til Dómhúsið.

Hann lætst ikki um vón, tá ið ákærurnar móti honum vórðu latnar upp.

Áðrenn tilburðin uttan fyri Dómhúsið hevði maðurin fleiri ferðir elt varafútan.

Hann hevði verið uttan fyri arbeidsplass hansara, fór heim til hansara, og hann fór eisini í Norðurlandahúsið, har varafútin var eitt kvöldið.

Fekk Almennastovuna upp á heilan

Tann dagin hevði hann verið í býnum og keypt ein hvassan knív at stinga við.

Allar royndirnar at seta seg í samband við varafútan gingu út uppá, at hann vildi melda Almennastovuna fyri forsømlsi. Hvørji forsømlsini vóru, vildu maðurin ikki siga í rættinum.

Hann hevði kannað, hvar varafútin var henda mánamorgunin 4. mai í fjør. Varafútin var á fundi í Dómhúsinum, og hin bíðaði í gongini.

Tá ið varafútin var komin út, leyp hin til og setti knívin

Alt økið við Dómhúsið varð stongt av eftir hendingina. Dómhúsið sjálvt varð eisini stongt, tí tað var illa dálkað av blóði

í lærið.

Síðan spákaði hann avstað, yvir á politistøðina at mela seg sjálvan.

Tann ákærði segði, at hann var noyddur at gera, sum hann gjørði. Hann hevði vent sær til nógvar ymiskar myndugleikar og bað um hjálp at melda Almennastovuna, men øll vísu honum frá sær. Hann fór eftir varafútanum, tí fleiri høvdu sagt honum, at hann var ovasti myndugleiki. Hann ætlaði at plága og plága hann, til hann vildi lurta.

Meðan ákærði sat í varðhaldi í Danmark, hevði onkur sagt honum, at hann kundi verið farin til Løgtingsins Umboðsmann. Hevði varafútin bara havt sagt tað, hevði ikki verið neyðugt at

farið eftir varafútanum, segði hann. Hann hevði einki persónliga móti manninum.

- Eg noyddist at gera tað, tí eg var bangin fyri, at tað fór at sláa klikk hjá mær, segði tann ákærði í rættinum.

Noyddist

Hann angraði ikki gerðina, men var harmur um, at tað skuldi gerast neyðugt. Sjálvur kendi hann tað, sum eitt ok var farið av herðunum, tá ið hann hevði stungið.

Samsvar ikki ikki ímillum, hvat ákærði segði, hvat varafútin segði, og hvat eitt itni segði um, hvar var hent við knívinum. Ákærði segði, at knívrin sprakk út, og hini søgdu, at tann ákærði hevði lagt knívin frá sær.

Finn Ougaard, varafúti

greiddi í rættinum frá, at hann kendi væl tann ákærða. Hann hevði møtt honum ofta ígjøgnum sítt arbeiði, og hann hevði ongantíð verið bangin fyri honum.

Eitt kvöld var tann ákærði komin heim til varafútan, júst tá hesin var á veg út av húsinum til eitt tiltak í Norðurlandahúsinum. Varafútan dámdi einki, at tann ákærði kom heim til sín og boðaði tí politinum frá.

Bankaði á dyrnar

Varafútin hevði ikki sær, at hin hevði verið við Norðurlandahúsið tað kvöldið.

Tá ið varafútin og konan vóru komin heim, bankaði á ein rútt við úthurðina. Har stóð maðurin, sum beyð sær til at gera okkurt arbeiði fyri

varafútan. Hann segði nei takk.

Seinni um kvöldið sótu tey hann framvegis sita á trappuni og boðaðu politinum frá.

- Eg hevði onga hómig av, hvat hann vildi mær, segði varafútin.

Hann segði, at hann ikki beinanvegin varnaðist, hvar var hent, tá ið hann varð stungin. Alt gekk so skjótt fyri seg. Ikki fyrr enn hann sá tann bløðuga knívin, gekk upp fyri honum, at blóð rann niður eftir beininum.

Hann tók knívin upp, fór inn í Dómhúsið við honum. Har varð hann lagdur niður, tey bundið um lærið fyri at avmarka bløðingina, og buksurnar vórðu kliptar av, meðan tey bíðaðu eftir sjúkrabilinum.

Varin

Varafútin hevur ikki fingið likamligt varandi mein av tilburðinum, og hann segði seg eisini vera væl fyri sálarliga.

Men tað er hent tað, at hann ikki hevur sama álit á øllum menniskjum longur. Hann ansar betur eftir at steingja dyrnar heima, og hugsar seg um, hvar hann fer. - Tað var alt sum ein filmur, óveruligt. Eg gjørdi bara mitt arbeiði og upplivdi tað sum særandi móti mínum persóni, og so hendi tað beint við mitt arbeiði, segði varafútin.

Vitnini søgdu, at einki óvanligt sást á andlitinum á manninum, tá ið hann hevði stungið. Onkur segði, at hann hevði smáflenti.

Skjeyt fyri at ávara

Hann skjeyt bara við Váðastein fyri at fáa mannin at skilja, at hann skuldi halda seg burtur frá fyrrverandi unnustu síni, segði hann

Randi Jacobsen

Maðurin varð eisini ákærður fyri at hava brotið vápnalógina, fyri at hava hótt og skotið eina náttina í 2009 við línubátin Váðastein, sum lá við bryggju.

Hann hevði verið í býnum eitt kvöld, og á einum vertshúsi kom hann at tosa

við eina kvinnu, sum gramdi seg um, at hon kki fekk frið fyri fyrrverandi vinmanni sínum. Hann var eisini har.

Tann ákærði og hin fóru upp at skeldast.

Tá vertshúsið læt aftur, fór tann ákærði saman við øðrum heim til sín. Tað eydnaðist honum at finna útav, hvar hin maðurin var,

og uttan at nakar av gestunum varnaðist, hevði hann tikið ein avsagaða byrsu og fór oman til skipið, har hin maðurin var umborð.

Menninir báðir høvdu í rættinum heilt somu frágreiðing um, hvat var hent. Ógreitt var, hvat tann ákærði hevði sagt, og hin maðurin, sum varð avhoyrdur sum

vitni, gjørdi tað ikki lættari at lýsa støðuna. Alt stóð so óklárt fyri honum nú.

Eitt annað voigni segði sum tann ákærði, at skoðið varð ikki móti manninum umborð, men út á sjógv og upp í luftina.

Kannaður

Tað kom fram í rættinum, at meðan maðurin hevur sitið varðhaldsfongslaður eru tvær mentalkanningar gjørdar av honum.

Ein kanning varð gjørd í Føroyum, og tá ið Rættarlæknaráðið viðgjørdi málið, vildi ein limur hava gjørt eina eyka kanning.

Hetta kom av, at viðkomandi helt, at maður-

in ikki varð egnaður at revsa, men heldur átti at verða settur í forvaring, tí vandi var fyri, at hann gjørdi slíkt aftur.

Ákærvaldið vildi hava mannin revsaðan og kravið var ikki undir fongsul í hált triðja ár.

Verjin helt hált annað ár vera nóg mikið.

Dómurin varð sagdur, eftir at blaðið fór til prentingar í dag.